

BARCELONEJANT

OLGA
Merino

Els guiris del cinquè

«**B**envolguts veïns i veïnes, l'Ajuntament de Barcelona treballa per garantir que l'activitat turística sigui compatible amb un model urbà sostenible..., bla, bla, bla». Així comença la carta amb la qual el consistori va bombardejar aquest estiu les bústies convidant els barcelonins a denunciar «activitats il·legals» als immobles, una missiva firmada per la Direcció de Serveis d'Inspecció. Malgrat els regustos soviètics del nom en qüestió i la seva crida a la delació, és lloable que les autoritats s'hagin decidit finalment a intervenir en l'assumpte, només que la iniciativa arriba massa tard.

Podria explicar-los moltes coses sobre els pisos turístics. Podria parlar de les festes fins a les cinc de la matinada. Podria descriure el celobert convertit en un abocador on llencen burilles, rodanxes de llonganissa volant, les restes del mojitó (got de plàstic inclòs) i sorra, palades de sorra, de les tovalloles espolsades quan els guiris del cinquè tornen de la platja. En fi, podria referir incidències molt més greus, com si hagués realitzat un conscienciós reportatge d'investigació sense moure'm de casa.

Resulta que els meus soferts conveïns i una servidora patim les conseqüències no d'un, sinó de dos pisos turístics, el primer legalitzat –ens el van embeinar, com passerells, al principi del principi– i el segon en vies de ser-ho pel mètode infal·lible del *fait accompli*. ¿Què es pot fer quan l'apartament ja té segell legal? ¡Ai, amb quina lleugeresa es van dispensar llicències!

Amb aquestes cavil·lacions i el temor que els meus caps em renyin per escriure un plec de lamentaci-

JORDI COTRINA

►► L'artista colombiana Violeta Ospina a l'exterior de l'estudi del Poblenou on treballa, dimecres.

ons i no una crònica, em dirigeixo cap al Poblenou per conèixer una artista colombiana que ultima un muntatge sobre els pisos turístics. Un treball que ha titulat *Postals sonores* i s'emmarca dins del projecte de JISER Reflexions Mediterrànies.

La trobada sorprèn **Violeta Ospina Domínguez** (Bogotà, 1986), que és com es diu l'artista, agulla en mà, brodant paraules sobre cotó egipci implot, en concret el contingut de la carta consistorial que encapçala aquestes línies, lletra per lletra. En un altre llenç, ha brodat la rèplica que la plataforma d'allotjament col·laboratiu Airbnb va fer pública denunciant l'ofensiva de l'Adminis-

L'artista colombiana Violeta Ospina ultima una exposició sobre els pisos turístics

El muntatge dóna veu, diu l'autora, a les classes mitjanes que es fan un sobresou

tració contra els pisos turístics, en el que suposa, segons la seva opinió, un perjudici a les «famílies de classe mitjana que comparteixen casa seva». *Home sharing*, en diuen de l'invent.

Es fa difícil desentranyar els textos blanc sobre blanc però, com que estan brodats amb fil fotoluminescent, podran llegir-se en la més completa foscor quan estigui acabat el muntatge. En realitat, l'artista està confeccionant fundes de coixí per simbolitzar la invasió de l'espai domèstic per un desconegut, pel turista d'ocasió. Pocs objectes hi deu haver més íntims que un coixí.

Ospina ha entrevistat diversos

ciutadans que han acollit a casa seva visitants forans i ha gravat les seves veus, les seves experiències i opinions, els seus somnis i malsons mentre els inquilins estaven sota el seu sostre. D'aquí surt el títol de *Postals sonores* i els coixins. Es tracta d'estudiants i artistes sense ni un duro, pensionistes i aturats, membres d'una suposada classe mitjana que sobreviu en aquesta ciutat cada vegada més inassequible ficant un estrany a casa. Serien, per dir-ho així, una versió postmoderna del rellotat dels anys 40 i 50.

Alternativa laboral

«No he volgut –confessa– convertir-los ni en víctimes ni en herois. Tampoc hi ha cap mena de drama; simplement, em ve de gust parlar de realitats que ningú vol veure». La mateixa artista ha hagut de recórrer al subarrendament com a alternativa laboral, perquè des que va arribar a Barcelona, fa un parell d'anys, no ha trobat una feina que es pugui dir real.

En general, les experiències dels seus entrevistats han sigut bones, excepte algun moment de tensió i el cas d'una parella de turistes que van agafar una castanya tan gran que van acabar llançant els matalassos pel balcó. El problema, és clar, sobrevé quan el titular del pis se'n va a casa de la germana mentre es fa el sobresou. En el seu treball artístic, afloren també les empreses camuflades entre les classes mitjanes. ¿O potser són la majoria?

En fi, si la missió de l'art és remoure consciències, provocar, parlar del que passa al carrer, la polèmica està servida. L'exposició de **Violeta Ospina** s'inaugura el 4 novembre, a les 19.30 hores, al centre cívic del Fort Pienc, juntament amb els muntatges que hagin realitzat també dos artistes més residents a JISER, la tunisiana **Nourhene Ghazel** i l'algerià **Lyes Karbouai** (LMNT). ≡

EDIFICI SIMBÒLIC DE SANT ANDREU

La Casa Bloc acollirà 50 pobres el 2017 un cop sigui reformada

► L'edifici, on viuen refugiats, tindrà un restaurant obert al barri

ROSA MARI SANZ
BARCELONA

La Casa Bloc de Sant Andreu, propietat de la Generalitat, obrirà totalment les portes d'aquí un any com una residència que acollirà 50 persones en risc d'exclusió social. Serà després d'una reforma que dignifiqui l'espai en què viuran persones amb discapacitat física i

intel·lectual, sense sostre i famílies desnonades. Ho faran a les plantes primera i segona, i conviuran amb els refugiats que des del març ocupen els dos últims pisos, en què hi ha 24 vivendes.

Aquest projecte és fruit de la cessió de les tres primeres plantes d'aquesta antiga residència de militars a la Taula d'Entitats del Tercer Sector Social, un acord que es va anunciar al març i que es va formalitzar ahir al mateix edifici. Arran d'aquest pacte, la Fundació Habitat 3, creada per la taula d'entitats per

ELISENDA PONS

►► Façana de l'edifici Casa Bloc, al districte de Sant Andreu.

col·laborar amb l'Administració en la creació de pisos socials, costejarà la reforma a la planta baixa, la primera i la segona d'aquest complex, i per això en un termini d'una mi-

ca més de dues dècades no pagarà cap lloguer a la Generalitat, per això s'estima que es trigarà a amortitzar el cost de les obres, uns 700.000 euros. Ho van explicar la presiden-

ta del Patronat de la Fundació Privada Habitat 3 Tercer Sector Social, Carme Trilla; el secretari d'Habitatge i Millora Urbana, Carles Sala, i el director de l'Agència d'Habitatge de Catalunya, Jaume Fornt, durant la firma del conveni.

La reforma, per a les obres de la qual s'obrirà un concurs públic, donaran com a resultat una primera planta amb 11 vivendes i una segona amb sis pisos i 11 dormitoris individuals amb bany. A la planta baixa s'habilitarà una cuina menjador que permetrà la instal·lació d'una escola restaurant que serà gestionada per una entitat d'inserció laboral especialitzada en restauració. Estarà oberta al barri, encara que també realitzarà funcions de menjador social per als estadants de la Casa Bloc. Juntament amb aquest restaurant hi haurà una bugaderia per als habitants. La previsió és que l'edifici estigui a ple rendiment en l'últim trimestre del 2017. ≡